

Vergaderjaar 2006–2007

25 448

Structuurverandering varkenshouderij

Nr. 52

BRIEF VAN DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUUR EN VOEDSELKwaliteit

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 21 augustus 2007

In deze brief beantwoord ik de vragen van de vaste commissie voor LNV (07-LNV-B-61) naar aanleiding van het vonnis inzake de WHV-procedure, uitgesproken op 3 juli jl. door het gerechtshof Arnhem tegen de Staat der Nederlanden.

1

Welke conclusies verbindt u aan het op 3 juli door het gerechtshof in Arnhem uitgesproken vonnis, waarin het hof stelt dat de Staat alle schade van buitensporig getroffen varkenshouders dient te vergoeden?

Bij de invoering van de Wet herstructurering varkenshouderij (Whv) in 1998 werd het stelsel van mestproductierechten omgezet in het varkensrechtenstelsel. Hierbij was de *werkelijke* varkensbezetting in het jaar 1996 of 1995 (naar eigen keuze) bepalend voor de omvang van de varkensrechten. Niet benutte mestproductierechten, de zogenoemde latente mestproductierechten, werden derhalve niet omgezet in varkensrechten. Voor een aantal hardheidsgevallen is in het Besluit hardheidsgevallen herstructurering varkenshouderij (Bhhv) een uitzondering gemaakt. Naast deze zogenoemde hardheidsgevallen blijven er echter individuele situaties die onder geen enkele uitzondering vallen.

De Staat is sinds 1998 met de NVV en een aantal individuele varkenshouders in een procedure verwickeld omtrent de rechtmatigheid van de Whv. De Hoge Raad heeft bij arrest van 16 november 2001 geoordeeld dat de Whv in zijn algemeenheid niet strijdig is met hogere regelgeving. Wel vond de Hoge Raad dat de Whv in verband met **bijzondere, niet voor alle varkenshouders geldende feiten en omstandigheden** in sommige situaties een **individuele buitensporige last** voor de betrokken varkenshouders kan opleveren, indien geen financiële compensatie wordt verstrekt. Wat deze «bijzondere, niet voor alle varkenshouders geldende feiten en omstandigheden» zijn, heeft de Hoge Raad niet gespecificeerd. De Hoge Raad heeft de zaak vervolgens terugverwezen naar het

Hof Arnhem om zich te buigen over en arrest te wijzen in vier individuele gevallen.

In twee van deze gevallen heeft het Hof op 29 augustus 2006 een tussen-arrest gewezen. In deze twee gevallen is er volgens het Hof *geen* sprake van een individuele buitensporige last.

Het op 3 juli jl. gewezen arrest betreft de andere twee gevallen. Hierbij heeft het Hof voor één van de individuele gevallen geoordeeld dat sprake is van een buitensporige last. De andere varkenshouder heeft een bewijsopdracht gekregen.

Uit de twee tussenarresten blijkt dat het Hof vooralsnog slechts in één geval oordeelt dat er sprake is van een buitensporige last. Het gaat hier overigens om tussenarresten, het eindarrest zal pas gewezen worden nadat het vierde individuele geval aan zijn bewijsopdracht heeft voldaan. Het Hof heeft zich in het arrest van 3 juli jl. niet uitgelaten over de hoogte van de schade die vergoed zou moeten worden, doch slechts over het wel of niet bestaan van een buitensporige last. Daarmee heeft het Hof dus zeker niet gesteld dat de Staat *alle* schade van buitensporig getroffen varkenshouders dient te vergoeden.

De Staat is vooralsnog voornemens om cassatie in te stellen. Dit is echter pas aan de orde nadat het Hof eindarrest heeft gewezen.

2

Bent u bereid om in overleg te treden met de Nederlandse Vereniging van Varkenshouders over een mogelijke compensatie van de geleden schade, zodat verdere juridische procedures zouden kunnen worden voorkomen?

In het verleden is de Staat regelmatig gevraagd om voor deze individuele gevallen een schikking te treffen voor de geleden schade. De Staat is van oordeel dat de civiele rechter de aangewezen instantie is om te bepalen in welke gevallen precies sprake is van een individuele buitensporige last en in welke gevallen niet. Juist omdat het in deze zaken gaat om een individuele beoordeling van de bijzondere, alleen voor die specifieke varkenshouder geldende feiten en omstandigheden, waarvoor de Hoge Raad geen nadere specificatie heeft gegeven, dient de rechter hierover te oordelen. Gelet hierop ligt een schikking niet in de rede.

De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,
G. Verburg